

Μανή

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΓΥΘΕΙΟΥ
Διαδικασία: Ασφαλιστικά Μέτρα

Αριθμός απόφασης: 16 /2017

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΓΥΘΕΙΟΥ

Συγκροτήθηκε από τον Δικαστή Νικόλαο Ε. Νταή, Πρόεδρο Πρωτοδικών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στο Γύθειο στις 15 Φεβρουαρίου 2017, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέως, για να δικάσει την εξής υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) Παναγιώτη Μαυροειδή του Γεωργίου, κατοίκου Νεοχωρίου Δήμου Ανατολικής Μάνης, 2) Βασιλικής Μστρογιαννάκου του Κωνσταντίνου και της Γεωργίας, κατοίκου Κάτω Μπουλαριών Δήμου Ανατολικής Μάνης, 3) Κυριάκου Κοιλιάκου του Παναγιώτη, κατοίκου Πύργου Διρού Δήμου Ανατολικής Μάνης, 4) Πέτρου Γαργαλάκου του Μιχαήλ, κατοίκου Κοΐτας Δήμου Ανατολικής Μάνης, 5) Παναγιώτη Ρουμπέα, κατοίκου Οιτύλου Δήμου Ανατολικής Μάνης, 6) Φανής Γκουβούση του Παναγιώτη, κατοίκου Κοκκάλας Δήμου Ανατολικής Μάνης, 7) Λουκά Αναστασάκου του Πουλικού, κατοίκου Φλομοχωρίου Δήμου Ανατολικής Μάνης, 8) Βασιλείου Σουκαρά, κατοίκου Γυθείου Δήμου Ανατολικής Μάνης, 9) Ανδρονίκης Στρατηγάκου του Παναγιώτη, κατοίκου Αγίου Νικολάου Σμύνους Δήμου Ανατολικής Μάνης, 10) Γεωργίου Πλαγιαννάκου του Ιωάννη, κατοίκου Γυθείου Δήμου Ανατολικής Μάνης, 11) Γεωργίου Κουνέλη του Στυλιανού, Γυθείου Δήμου Ανατολικής Μάνης, και 12) Κωνσταντίνου Τσιροβασίλη του Δημητρίου, Γυθείου Δήμου Ανατολικής Μάνης, οι οποίοι παραστάθηκαν μετά των πληρεξουσίων τους δικηγόρων Αδαμαντίας Κωστάκου (Δ.Σ. Γυθείου) και Ανδρομάχης

Δημητροπούλου (Δ.Σ. Σπάρτης), πλην του τρίτου των αιτούντων που παραστάθηκε δια των προαναφερόμενων πληρεξουσίων του δικηγόρων.

ΤΟΥ ΚΑΘ'ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ: Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, Πρωτοβάθμιου Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης υπό την επωνυμία «Δήμος Ανατολικής Μάνης», που εδρεύει στο Γύθειο Λακωνίας, όπως νομίμως εκπροσωπείται από τον παριστάμενο σήμερα στη δίκη Δήμαρχο του Πέτρο Ανδρεάκο, το οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας του δικηγόρου Ανθής Μπαλιτσάρη (Δ.Σ. Γυθείου), δυνάμει του υπ' αριθμ. 02/13-01-2017 πρακτικού συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής του «Δήμου Ανατολικής Μάνης», περί ορισμού πληρεξουσίου δικηγόρου.

Οι αιτούντες με την από 27 Δεκεμβρίου 2016 αίτηση, η οποία απευθύνεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου και καταχωρήθηκε στα βιβλία του με ημερομηνία και αύξοντα αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 40/29-12-2016, ζητούν όσα αναφέρονται σε αυτή.

Δικάσιμος ορίστηκε η ημερομηνία που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται παραπάνω. Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί, καθώς και όσα αναφέρονται στα κατατεθέντα σημειώματα.

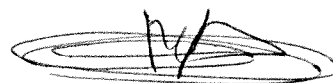
*ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ*

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 101 του Συντάγματος "1. διοίκηση του Κράτους οργανώνεται σύμφωνα με το αποκεντρωτικό σύστημα. 2. Η διοικητική διαίρεση της Χώρας διαμορφώνεται με βάση τις γεωοικονομικές, κοινωνικές και συγκοινωνιακές συνθήκες. 3. Τα περιφερειακά όργανα του Κράτους έχουν γενική αποφασιστική αρμοδιότητα για τις υποθέσεις της περιφέρειας τους. Τα κεντρικά όργανα του Κράτους, εκτός από ειδικές αρμοδιότητες, έχουν τη γενική κατεύθυνση, το συντονισμό και τον έλεγχο νομιμότητας των πράξεων των περιφερειακών οργάνων, όπως νόμος ορίζει. 4. Ο κοινός νομοθέτης και η Διοίκηση, όταν δρουν κανονιστικά, υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες των νησιωτικών και ορεινών περιοχών, μεριμνώντας για την ανάπτυξη τους." Περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 102 του Συντάγματος "1. Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού. Υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης συντρέχει τεκμήριο

αρμοδιότητας για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Νόμος καθορίζει το εύρος και τις κατηγορίες των τοπικών υποθέσεων, καθώς και την κατανομή τους στους επί μέρους βαθμούς. Με νόμο μπορεί να ανατίθεται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης η άσκηση αρμοδιοτήτων που συνιστούν αποστολή του Κράτους. 2. Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης έχουν διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Οι αρχές τους εκλέγονται με καθολική και μυστική ψηφοφορία, όπως νόμος ορίζει .... 4. Το Κράτος ασκεί στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης εποπτεία που συνίσταται αποκλειστικά σε έλεγχο νομιμότητας και δεν επιτρέπεται να εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους. Ο έλεγχος νομιμότητας ασκείται, όπως νόμος ορίζει .... 5. Το Κράτος λαμβάνει τα νομοθετικά, κανονιστικά και δημοσιονομικά μέτρα που απαιτούνται για την εξασφάλιση της οικονομικής αυτοτέλειας και των πόρων που είναι, αναγκαίοι για την εκπλήρωση της αποστολής και την άσκηση των αρμοδιοτήτων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης με ταυτόχρονη διασφάλιση της διαφάνειας κατά τη διαχείριση των πόρων αυτών. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την απόδοση και κατανομή, μεταξύ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των φόρων ή τελών που καθορίζονται υπέρ αυτών και εισπράττονται από το Κράτος. Κάθε μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από κεντρικά ή περιφερειακά όργανα του Κράτους προς την τοπική αυτοδιοίκηση συνεπάγεται και τη μεταφορά των αντίστοιχων πόρων. Νόμος ορίζει τα σχετικά με τον καθορισμό και την είσπραξη τοπικών εσόδων απευθείας από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης. Κατά την έννοια των ανωτέρω συνταγματικών διατάξεων απόκειται καταρχήν στο νομοθέτη να καθορίσει ότι ορισμένη κατηγορία υποθέσεων εντάσσεται σε ενιαίο σύστημα διαχείρισης για την εξυπηρέτηση δημόσιου σκοπού πέραν ή υπέρτερη των τοπικών αναγκών, να αναγάγει την κατηγορία αυτή των υποθέσεων σε κρατικό μέλημα και να αναθέσει την άσκηση των συναφών αρμοδιοτήτων σικ κεντρικές κρατικές υπηρεσίες ή σε ενιαίο και κοινό για όλη την Επικράτεια κρατικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή, τέλος, να παραχωρήσει τις αρμοδιότητες αυτές σε περισσότερους φορείς κατά περιφέρειες και να ορίσει ότι οι Ο.Τ.Α. δεν έχουν ανάμιξη στην κατηγορία αυτή υποθέσεων (βλ. ΟλομστΕ 3440/1998). Με τις ίδιες συνταγματικές διατάξεις δεν καθιερώνεται αυτονομία υπέρ των Ο.Τ.Α, δηλ. εξουσία αυτοτελούς θέσπισης κανόνων δικαίου, αλλά διασφαλίζεται μόνον η αυτοδιοίκησή τους, δηλ. η εξουσία των οργανισμών αυτών να αποφασίζουν με τα όργανά τους για τις τοπικές υποθέσεις ή για τις κρατικές υποθέσεις, που κατ' εξαίρεση έχουν ανατεθεί σε αυτούς από το

νόμο, η οποία ασκείται μέσα στο πλαίσιο των γενικών κανόνων που διέπουν την οργάνωση και λειτουργία των Ο.Τ.Α και θεσπίζονται από το νομοθέτη ή την κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση (βλ. ΣτΕ 4077, 389/2009, 1809/1983 Ολομ κλπ.). Το δε Κράτος υποχρεούται να ασκεί εποπτεία στις πράξεις των Ο.Τ.Α., η οποία συνίσταται σε έλεγχο νομιμότητας, είτε προληπτικό είτε κατασταλακτικό, εφόσον το Σύνταγμα δεν διακρίνει. Τέλος, αποτελεί υποχρέωση του Κράτους να εξασφαλίζει την οικονομική αυτοτέλεια των Ο.Τ.Α. και σε περίπτωση μεταφοράς αρμοδιοτήτων από κεντρικά ή περιφερειακά όργανα του Κράτους προς Ο.Τ.Α. απαιτείται συγχρόνως με τη μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων να μεταφέρονται και οι αντίστοιχοι οικονομικοί πόροι που είναι αναγκαίοι για την άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτών (βλ. ΣτΕ 1717/2014, 2599/2011, 506/2010 επταμ., 389/2009). Εξάλλου, με το άρθρο 77 του Ν 4172/2013 προβλέπεται η διαδικασία κατάρτισης του προϋπολογισμού των Δήμων, βάσει ΚΥΑ που εκδίδεται για το σκοπό αυτό, καθώς και ο έλεγχος νομιμότητας του Κράτους επί αυτών. Ειδικότερα, προβλέπεται η κατάρτιση του προϋπολογισμού από τα αναφερόμενα σ' αυτό όργανα του Δήμου, με αιτιολογημένη εισήγηση της οικονομικής επιτροπής, που μεριμνά για την ενσωμάτωση του σχεδίου του προϋπολογισμού στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων που τηρείται στο Υπουργείο Εσωτερικών, προκειμένου το Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας των Ο.Τ.Α. του άρθρου 4 του Ν 4111/2013, να παράσχει τη γνώμη του επί αυτού, με βάση κριτήρια που καθορίζονται με απόφασή του, με σκοπό την επίτευξη ρεαλιστικών και ισοσκελισμένων προϋπολογισμών. Η ανωτέρω διαδικασία ολοκληρώνεται ως την 31^η/12^{ου} εκάστου έτους, οπότε η απόφαση του δημοτικού συμβουλίου ψήφισης του προϋπολογισμού (που λαμβάνει χώρα το αργότερο ως την 15-11) υποβάλλεται για έλεγχο στην αρμόδια για την εποπτεία του Δήμου Αρχή. Προβλέπεται δε η δυνατότητα παρακράτησης και μη απόδοσης μέρους ή του συνόλου της μηνιαίας τακτικής επιχορήγησης του δήμου από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους (ΚΑΠ), πλην των προνοιακών επιδομάτων: α) για όσο χρόνο καθυστερεί η ενσωμάτωση του σχεδίου και του επικυρωμένου προϋπολογισμού στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων που τηρείται στο Υπουργείο Εσωτερικών, καθώς και η ψήφιση και αποστολή του προϋπολογισμού προς έλεγχο στην αρμόδια, για την εποπτεία του δήμου, Αρχή και β) στην περίπτωση κατάρτισης και ψήφισης προϋπολογισμού, κατά παρέκκλιση των οδηγιών της κοινής υπουργικής απόφασης της πρώτης παραγράφου. Περαιτέρω, στο άρθρο 21 ΒΔ 24-09/20-10-1958 ορίζεται ότι:

"1. Δια τας υπό του δήμου ή κοινότητας παρεχομένας υπηρεσίας καθαριότητας των οδών, πλατειών και κοινοχρήστων εν γένει χώρων, της περισυλλογής, αποκομιδής και διαθέσεως απορριμμάτων, ως και της κατασκευής και λειτουργίας κοινοχρήστων αφοδευτηρίων, επιβάλλεται τέλος οριζόμενον δι' αποφάσεως του συμβουλίου, υποκειμένης (εις την έγκρισιν του νομάρχου)". ... 5. Το τέλος καθαριότητας και αποκομιδής απορριμμάτων βαρύνει τον ποιούμενον χρήσιν των ακινήτων, υποχρεούμενον εις την καταβολήν τούτου ανά εξαμήνον εις το δημοτικόν ή κοινοτικόν ταμείον. Τα προβλεπόμενα από την ανωτέρω διάταξη και αυτήν του άρθρου 22 του ίδιου ΒΔ τέλη καθαριότητας και φωτισμού ενοποιήθηκαν σε ενιαίο ανταποδοτικό τέλος με την παράγραφο 12 του άρθρου 25 του Ν 1828/1989 (που αναριθμήθηκε σε παρ. 11 με το άρθρο 13 § 10 του Ν 2539/1997 [ΦΕΚ Α' 244], για τον καθορισμό δε του συντελεστού καθώς και την διαδικασία βεβαιώσεως και εισπράξεως του εν λόγω ενιαίου ανταποδοτικού τέλους ορίσθηκε ότι εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν 25/1975, όπως τροποποιήθηκαν με το Ν 429/1976 και το άρθρο 5 του Ν 1080/1980. Ενόψει του ανταποδοτικού χαρακτήρα του ενιαίου τέλους καθαριότητας και φωτισμού, η απόφαση δημοτικού συμβουλίου για τον καθορισμό, κατά κατηγορίες υπόχρεων, συντελεστών του τέλους αυτού ελέγχεται από της απόψεως της υπάρξεως μιας, κατά προσέγγιση, αναλογικής σχέσεως μεταξύ προβλεπομένων εσόδων και εξόδων των σχετικών δημοτικών υπηρεσιών. Για την διενέργεια του ως άνω ελέγχου απαιτείται όπως η ορίζουσα τους συντελεστές κανονιστική απόφαση του οικείου συμβουλίου αιτιολογείται επαρκώς, είτε στο κείμενό της είτε με αναφορά στα στοιχεία που την συνοδεύουν, με την παράθεση, εν όψει επικαίρων διαπιστώσεων και συγκεκριμένων στοιχείων, των προβλεπομένων εσόδων και εξόδων για τις παρεχόμενες υπηρεσίες, κατά τον χρόνο στον οποίο αφορά η απόφαση αυτή (βλ. ΣτΕ 343/2016, 60/2010, 3626/2006 κ.ά.). Πέρα από αυτά, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 103 του Συντάγματος, που αποσκοπεί στη διασφάλιση των συνταγματικών αρχών της ισότητας ενώπιον του νόμου, της αξιοκρατίας και της διαφάνειας στο πεδίο των προσλήψεων στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα (βλ. ΑΠ 6/2014, 264/2011, Ε.Σ. Κλιμ. Προλ Ελ Δαπ. στο Ι Τμ. 102/2012), η Δημόσια Διοίκηση, κατά τον κανόνα της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, στελεχώνεται από μονίμου δημοσίου υπαλλήλους (Ε.Σ. Ολ Πρακτ. 6ης Γεν. Συν/σης 16.2.2011, 15ης Γεν. Συν/σης 6.10.2010, Ι Τμ. Προ 33, 34/2013, Κλιμ. Προλ Ελ Δαπ. στο Ι Τμ. 82/2014, ΟΛΣτΕ 1722/1983,

ΣΤΕ 2686/2005, ΣΤΕ Π.Ε. 103/2013), οι οποίοι συνδέονται με τους φορείς του δημοσίου, περιλαμβανομένων και των ΟΤΑ, με υπαλληλικό δεσμό δημοσίου δικαίου και καταλαμβάνουν νομοθετημένες οργανικές θέσεις εντασσόμενοι δε στον πυρήνα των κρατικών λειτουργιών, απολαμβάνουν της εγγύησης της μονιμότητας [βλ άρθρο 103 παράγραφος 1 και 4 του Συντάγματος, ΣΤΕ (Επταμ.) 2639/2008, 1754/2008]. Περαιτέρω, η Δημόσια Διοίκηση είναι δυνατόν να στελεχώνεται, κατ' εξαίρεση και από πρόσωπα συνδεόμενα μ' αυτήν με σχέση ιδιωτικού δικαίου, η πρόσληψη δε των προσώπων αυτών τελεί υπό τις αυστηρές προϋποθέσεις που θέτουν οι παράγραφοι 2, 3 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος. Ειδικότερα, η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού, προβλέπει τη δυνατότητα σύναψης συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου με φυσικά πρόσωπα, αντικείμενο των οποίων αποτελεί η παροχή υπηρεσιών δημοσίας διοίκησης εκ μέρους των τελευταίων προς το Κράτος ή άλλο φορέα δημοσίας εξουσίας για την κάλυψη απροβλέπτων και επείγουσών αναγκών και μόνον, χωρίς τα πρόσωπα αυτά να καταλαμβάνουν νομοθετημένες οργανικές θέσεις, το δε εργασιακό καθεστώς υπό το οποίο τελούν, διέπεται από ειδικές διατάξεις (βλ ν. 2190/1994, ΦΕΚ Α' 28, άρθρα 59 επ. του π.δ. 410/1988, ΦΕΚ Α' 191 και ΟΛΣΤΕ Π.Ε. 86, 85/2012). Στη συνέχεια, η παράγραφος 3 του ίδιου ως άνω άρθρου του Συντάγματος προβλέπει τη δυνατότητα σύναψης συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου μεταξύ του Κράτους ή άλλου φορέα δημοσίας εξουσίας και φυσικών προσώπων, η οποία, όμως, δεν προϋποθέτει την αναγκαιότητα να καλυφθούν επείγουσες και απρόβλεπτες ανάγκες όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2, αλλά δύναται να αποσκοπεί στην κάλυψη και παγίων και διαρκών αναγκών δημοσίας διοίκησης και, περαιτέρω, δεν αναφέρεται σε συμβάσεις ορισμένου χρόνου και μόνον, αλλά σε συμβάσεις είτε ορισμένου είτε αορίστου χρόνου. Η σύναψη, όμως, συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3 τελεί υπό την προϋπόθεση ότι το προσωπικό, με το οποίο συνάπτεται η σύμβαση καταλαμβάνει νομοθετημένες οργανικές θέσεις και, συνεπώς, δεν επιτρέπεται να προσληφθεί εκτός οργανικών θέσεων, έχει δε τον χαρακτήρα είτε ειδικού επιστημονικού προσωπικού, δηλαδή, προσωπικού εξειδικευμένων επιστημονικών γνώσεων και εμπειρίας, απαιτούμενων λόγω των ιδιαίτερων φύσεων των αρμοδιοτήτων, τα οποίες πρόκειται να ασκήσει (πρβλ. ΣΤΕ Π.Ε. 64/2011, 257/2007, 170/2005, 82/2003 κ.ά.), είτε τεχνικού ή βοηθητικού προσωπικού (βλ ΟΛΣΤΕ Π.Ε. 85/2012, ΣΤΕ Π.Ε. 103, 46/2013, ΑΠ 1121/2007). Η διάρκεια της εργασιακής σχέσης της κατηγορίας αυτής

προσωπικού (αορίστου ή ορισμένου χρόνου) καθώς και οι ειδικότερες εγγυήσεις και οι λοιποί όροι πρόσληψής του καθορίζονται με νόμο (βλ άρθρα 3 επ. του π.δ. 410/1988, 19 του ν. 2190/1994). Τέλος, σύμφωνα με την παράγραφο 8 του ίδιου άρθρου, είναι πλέον επιτρεπτή η σύναψη συμβάσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου μεταξύ του Κράτους ή άλλων φορέων δημοσίας εξουσίας και φυσικών προσώπων, για την κάλυψη οργανικών θέσεων προσωπικού και πέραν των κατηγοριών που προβλέπονται στην παράγραφο 3, δηλαδή του ειδικού επιστημονικού και του τεχνικού ή βοηθητικού προσωπικού. Οι συμβάσεις, όμως, αυτές, εφ' όσον δεν αφορούν στις ως άνω κατηγορίες προσωπικού, μπορεί να είναι αποκλειστικώς και μόνον ορισμένου χρόνου, η δε σύναψή τους προϋποθέτει την έκδοση εκτελεστικού του Συντάγματος νόμου που να καθορίζει, μεταξύ άλλων, και τη χρονική τους διάρκεια, η οποία μάλιστα, κατά την έννοια της συνταγματικής αυτής διάταξης, δεν μπορεί να είναι μακρά (βλ Πρακτ. Συν/σεων Ολομέλειας της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής, συνεδρίαση ΡΜΕ, σελ 782). Θεσπίζεται, δε, ρητή απαγόρευση της μανιμοποίησης των προσώπων που προσλαμβάνονται με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για την κάλυψη οποιασδήποτε κατηγορίας θέσεων, καθώς και της μετατροπής των συμβάσεών τους σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, προς αποτροπή της «τακτοποίησης του προσληφθέντος με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου προσωπικού, είτε με το διορισμό του ως μόνιμου δημοσιούπαλληλικού προσωπικού, είτε με τη μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου [βλ. Πρακτ. Συν/σεων Βουλής ΡΜΔ/21.3.2001, σελ 731, 744, 754, 755, 762 και ΡΜΕ/21.3.2001, σελ 768, 769, 771, 772, 782, βλ Ε.Σ. Ι Τμ. Πρ. 33, 34/2013, ΟΛΣΤΕ Π.Ε. 86, 85/2012, πρβλ. ΣΤΕ (Επταμ.) 2718/2010, ΟΛΑΠ 7/2011, ΑΠ 1696, 1577/2012]. Στην απαγόρευση αυτή εμπίπτουν οι συμβάσεις έργου που συνάπτονται με φυσικά πρόσωπα, οι οποίες κατά τον τρόπο αυτόν, αναγνωρίζονται εκ του Συντάγματος έστω και εμμέσως ως ανεκτό σύστημα «οιονεί προσλήψεων» για την παροχή υπηρεσιών από φυσικά πρόσωπα προς τους φορείς του δημοσίου τομέα, δοθέντος μάλιστα ότι το σύστημα αυτό αναθέσεων ήταν γνωστό στον συντακτικό νομοθέτη με τα διαδοχικώς ισχύοντα μέχρι και σήμερα νομοθετήματα (βλ πλην άλλων, άρθρο 15 του ν. 1735/1987, ΦΕΚ Α' 195 και το νυν ισχύον άρθρο 6 του ν. 2527/1997, Ε.Σ. Ολ Πρακτ. 6ης Γεν. Συν/σης της 16.2.2011 και 15ης Γεν. Συν/σης της 6.10.2010, ΣΤΕ 3778/2009, 2701/2008, 2720/2005, ΑΠ 1165, 1048, 905/2012, Ε.Σ. Κλ Προλ Ελ Δαπ. στο

I Τμ. 41/2016). Σε εκτέλεση των συνταγματικών αυτών επιταγών εξεδόθη ο ν. 2190/1994, με τον οποίο καθορίσθηκε το γενικό πλαίσιο πρόσβασης σε θέσεις του Δημοσίου και του δημοσίου τομέα, ο οποίος απαιτεί τη διενέργεια διαγωνισμού ή ειδικής διαδικασίας επιλογής με διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια υπό τον έλεγχο του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ), ως ανεξάρτητης διοικητικής Αρχής (βλ. τις ρυθμίσεις των άρθρων 15επ. του ν. 2190/1994 και πρβλ. ΣτΕ 3870/2014) και, περαιτέρω, το εξαιρετικό σύστημα προσλήψεων με συμβάσεις εξηρημένης εργασίας ορισμένου χρόνου [(βλ. τις ρυθμίσεις του άρθρου 21 παρ. 2-17 του ν. 2190/1994, Πρακτικά Ολομελείας Αναθεωρητικής Βουλής ΡΜΕ, σελ 782 και πρβλ. Ε.Σ. I Τμ. Προ 33, 34/2013, ΣτΕ 2686/2005, ΣτΕ Π.Ε. 22, 21/2012, το Προσίμιο της Συμφωνίας Πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου (Οδηγία 99j70/EK) και επ' αυτής αποφ. ΔΕΕ της 23.4.2009, (- 378/07 έως 380/07, «Κυριακή Αγγελιδάκη και λοιποί», σκ. 99, της 4.7.2006, (- 212/04, «Κωνσταντίνος Αδενέλερ και λοιποί», σκ. 73 και Διάταξη της 12.6.2008, (- 364/07, «Σπυριδων Βασιλάκης και λοιποί», σκ. 92)]. Συμβάσεις περιορισμένης χρονικής διάρκειας είναι επιτρεπτές, κατ' αρχήν, όταν επιβάλλεται να καλυφθούν εποχικές ή άλλες περιοδικές ή πρόσκαιρες ανάγκες με ανώτατη διάρκεια τους οκτώ μήνες ή το ένα έτος εάν πρόκειται για συμβάσεις συναπτόμενες στο πλαίσιο προγραμμάτων ή έργων που χρηματοδοτούνται ή επιδοτούνται από διεθνείς οργανισμούς, οι οποίες και μόνον προβλέπεται ότι δύνανται να ανανεώνονται - παρατείνονται έως το τέλος του προγράμματος ή με διάρκεια ίση προς την διάρκεια της σχολικής περιόδου, εάν η πρόσληψη αφορά σε μονάδες σχολικής αγωγής, αποκλεισμένης σε κάθε περίπτωση της αναγνώρισής τους ως συμβάσεων αορίστου χρόνου (Ε.Σ. Κλιμ. Προλ Ελ Δαπ. στο I Τμ. 32/2014). Περαιτέρω, ο ίδιος νόμος περιλαμβάνει ρυθμίσεις και ως προς τις όλως εξαιρετικές περιπτώσεις των συμβάσεων ορισμένου χρόνου για την κάλυψη κατεπειγουσών, εποχικών ή πρόσκαιρων αναγκών, οι οποίες εξαιρούνται από την υποχρεωτική διενέργεια διαγωνισμού ή άλλης διαδικασίας επιλογής, ενώ προβλέπεται μόνον ex post έλεγχος από την οικεία Ανεξάρτητη Αρχή (άρθρο 20 του ν. 2190/1994, Ε.Σ. Κλιμ. Προλ. Ελ. Δαπ. στο I Τμ. 41 και 43/2016). Εναρμονιζόμενος προς το ανωτέρω πλέγμα ρυθμίσεων του άρθρου 103 του Συντάγματος και του γενικού νόμου για τις προσλήψεις στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ήτοι του ν. 2190/1994, ο Κώδικας Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (εφεξής ΚΚΔΚΥ), στο Τμήμα Γ' του Κεφαλαίου Β' του Δεύτερου Μέρους αυτού, οργανώνει το

εξαιρετικό σύστημα πρόσληψης και όρων απασχόλησης προσωπικού με σύμβαση εξηρημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, διαβαθμίζοντας τις προϋποθέσεις πρόσβασης στις οικείες θέσεις αναλόγως της φύσης των προς κάλυψη υπηρεσιών, του επείγοντος ή μη χαρακτήρα των σχετικών αναγκών και της διάρκειάς τους. Ειδικότερα, στο άρθρο 205 του ΚΚΔΚΥ, υπό τον τίτλο «Πρόσληψη προσωπικού για αντιμετώπιση εποχικών & περιοδικών και πρόσκαιρων αναγκών», ορίζεται ότι: «1. Οι Ο.Τ.Α. επιτρέπεται να απασχολούν προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, για την αντιμετώπιση εποχικών ή άλλων περιοδικών ή πρόσκαιρων αναγκών, με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία των παρ. 2&17 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει. Ο αριθμός των απασχολουμένων καθορίζεται με τους Οργανισμούς Εσωτερικής Υπηρεσίας τους. 2. Ειδικά το προσωπικό που προσλαμβάνεται για κάλυψη αναγκών ανταποδοτικού χαρακτήρα δεν υπάγεται στη διαδικασία έγκρισης της Π.Υ.Σ. 33/2006 (ΦΕΚ 280 Α'), όπως ισχύει». Με τις προαναφερόμενες διατάξεις παρέχεται η δυνατότητα στους Δήμους, τηρώντας την περιγραφόμενη στις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 2190/1994 διαδικασία, πλην άλλων, να προσλαμβάνουν προσωπικό, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου διάρκειας οχτώ μηνών, ο αριθμός του οποίου ορίζεται από τους Οργανισμούς Εσωτερικής Υπηρεσίας (Ο.Ε.Υ.) αυτών, για την κάλυψη εποχικών, περιοδικών ή πρόσκαιρων αναγκών των δημοτικών υπηρεσιών, των οποίων οι δαπάνες λειτουργίας καλύπτονται εξ ολοκλήρου από τα πραγματοποιούμενα έσοδα των αντίστοιχων τελών. Οι ανάγκες για την πρόσληψη του προσωπικού αυτού διαπιστώνονται από τα αρμόδια όργανα, με την έκδοση σχετικής απόφασης, στην οποία πρέπει, μεταξύ άλλων, να αιτιολογείται σαφώς και επαρκώς με την παράθεση συγκεκριμένων στοιχείων η φύση των υπηρεσιακών αναγκών που πρόκειται να καλυφθούν ως «πρόσκαιρων», «εποχικών» ή «περιοδικών», ώστε να καθίσταται δυνατός ο έλεγχος αυτής. Επομένως, η συνδρομή της προϋπόθεσης αυτής δεν αρκεί να βεβαιώνεται γενικώς και αορίστως στις σχετικές με την πρόσληψη του προσωπικού αυτού αποφάσεις της αρμόδιας δημοτικής αρχής, αλλά απαιτείται τόσο ο χαρακτήρας των αναγκών ως εποχικών ή περιοδικών ή πρόσκαιρων όσο και η εξυπηρέτηση αυτών από το προσλαμβανόμενο προσωπικό να προσδιορίζονται με σαφήνεια σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση και να προκύπτουν από τα στοιχεία του φακέλου (ΕΣ Ι Τμ. Προ 194/201034/2007, Κλιμ. Προλ. Ελ. Δαπ. στο Ι Τμ. 189/2014). Επιπλέον, από τα στοιχεία του φακέλου θα πρέπει να προκύπτει με σαφήνεια ότι τόσο η πρόσληψη όσο και η

απασχόληση προσωπικού με την προεκτεθείσα εξαιρετική διαδικασία είναι επίκαιρη και συνδέεται άμεσα, λειτουργικά και χρονικά, με την εξυπηρέτηση των «πρόσκαιρων», «εποχικών» ή «περιοδικών» αναγκών, για την κάλυψη των οποίων επιβάλλεται η απασχόλησή του. Από τα ανωτέρω παρέπεται, ότι προϋπόθεση εφαρμογής της εξαιρετικής αυτής διαδικασίας πρόσληψης προσωπικού συνιστά το βραχυχρόνιο της διάρκειας των προς κάλυψη αναγκών, που δεν δύναται να υπερβαίνει το χρονικό διάστημα των οκτώ μηνών. Και τούτο, διότι οι ανάγκες που διατηρούνται και επαναλαμβάνονται για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των οκτώ μηνών αποβάλλουν το χαρακτήρα τους ως περιοδικών, εποχικών ή πρόσκαιρων, αποτελούν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και, συνεπώς, δύνανται υπό το καθεστώς του άρθρου 103 του Συντάγματος να καλύπτονται μόνον με την πρόσληψη προσωπικού είτε τακτικού είτε με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (πρβλ. Ε.Σ. Κλιμ. Πρωτ. Ελ. Δαπ. στο Ι Τμ. 41 και 43/2016). Εξάλλου, σε συμφωνία προς τις προεκτεθείσες επιταγές του άρθρου 103 του Συντάγματος, στο άρθρο 6 του ν. 2527/1997 οργανώνεται το σύστημα ανάθεσης συμβάσεων έργου σε φυσικά πρόσωπα από τις υπηρεσίες του δημοσίου τομέα, περιλαμβανομένων και των Ο.Τ.Α. α' βαθμού, καθώς επίσης και η διαδικασία σύναψης των συμβάσεων αυτών, ο σκοπός δε των σχετικών ρυθμίσεων αποτυπώνεται στην αιτιολογική έκθεση του νόμου, σύμφωνα με την οποία: *«Με τις διατάξεις του άρθρου 6 ρυθμίζονται σε νέα βάση τα θέματα συνάψεως συμβάσεων μισθώσεως έργου με φυσικά πρόσωπα, κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται το γεγονός ότι δεν υποκρύπτεται εξαρτημένη εργασία. Σκοπός, δηλαδή, της νέας ρύθμισης είναι να αποτρέψει την ανατροπή του συστήματος των προσλήψεων με τη μέθοδο σύναψη; μισθώσεων έργου, όταν αυτές στην πραγματικότητα υποκρύπτουν πρόσληψη προσωπικού και όχι γνήσια ανάθεση έργου (εργολαβία)»*. Στο πλαίσιο αυτό, με τις ρυθμίσεις του άρθρου 6 του ανωτέρω νόμου, καθορίζονται οι ουσιαστικές και διαδικαστικές προϋποθέσεις για τη σύναψη συμβάσεων έργου, ως σύστημα όλως διακριτό από τις μορφές πρόσληψης προσωπικού του άρθρου 103 του Συντάγματος με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, καθόσον με τη σύναψη σύμβασης έργου, κατ' άρθρο 681 ΑΚ, οι συμβαλλόμενοι αποβλέπουν στην επίτευξη του συμφωνηθέντος αποτελέσματος, η πραγμάτωση του οποίου συνεπάγεται την αυτόματη λύση της μεταξύ των συμβαλλομένων συμβατικής σχέσης, σε αντίθεση προς τη σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, με την οποία, κατά την έννοια των άρθρων 648 επ. ΑΚ

και 6 του ν. 765/1943, Α' 341, διατηρηθέντος εν ισχύι με το άρθρο 38 ΕισΝΑΚ, τα μέρη αποβλέπουν στην παροχή της εργασίας που συμφωνήθηκε και στο μισθό, ανεξαρτήτως του τρόπου καθορισμού και καταβολής του, ο δε εργαζόμενος υπόκειται σε νομική και προσωπική εξάρτηση από τον εργοδότη, η οποία εκδηλώνεται με το δικαίωμα του τελευταίου να δίνει δεσμευτικές για τον εργαζόμενο οδηγίες ως προς τον τρόπο, τον τόπο και το χρόνο παροχής των υπηρεσιών και ασκεί εποπτεία και έλεγχο για τη διαπίστωση της συμμόρφωσής του προς αυτές (Ε.Σ. Ι Τμ. Προ 21/2014, ΟΛΑΠ 28/2005, ΑΠ 1165, 1048, 905/2012). Πρόσθετη, άλλωστε, εγγύηση του συνταγματικού πλαισίου προσλήψεων, συνιστά η θεσπιζόμενη στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ν. 2527/1997 πρόβλεψη περί απόλυτης ακυρότητας των συμβάσεων έργου που συνάπτονται προς κάλυψη παγίων και διαρκών αναγκών, οι οποίες, κατά τα προεκτεθέντα δύνανται υπό το καθεστώς του άρθρου 103 του Συντάγματος, να καλύπτονται μόνον με την πρόσληψη προσωπικού είτε τακτικού είτε με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (Ε.Σ. Ολ Πρακτ. 15ης Γεν. Συν/σης της 6.10.201 Ο). Προς διασφάλιση, δε, της τήρησης των ανωτέρω απαγορεύσεων προβλέπεται η έκδοση βεβαίωσης του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.) ότι η υπό σύναψη σύμβαση συνιστά γνήσια σύμβαση έργου που δεν υποκρύπτει εξηρητημένη εργασία και ότι δεν καλύπτονται με αυτή πάγιες και διαρκείς ανάγκες (Ε.Σ. Κλιμ. Προλ. Ελ. Δαπ. στο Ι Τμ.41 και 43/2016). Στο άρθρο 49 του ν. 4325/2015 «Εκδημοκρατισμός της Διοίκησης - Καταπολέμηση Γραφειοκρατίας και Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση. Αποκατάσταση αδικιών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 47), όπως αυτό ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται ότι: «*Η διάταξη του άρθρου 167 του Ν. 4099/2012, όπως έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 23 του Ν. 4151/2013, αναδιατυπώνεται ως εξής: "Για την καθαριότητα των κτιρίων των δημοσίων υπηρεσιών, των ανεξάρτητων αρχών, των Ν.Π.Δ.Δ., των Ν.Π.Ι.Δ. και των Ο.Τ.Α. καθώς και τις κάθε είδους υπηρεσίες καθαριότητας των Ο.Τ.Α., μπορούν να παρατείνονται μέχρι την 31.12.2015 οι υπάρχουσες συμβάσεις ή να επανασυνάπτονται με την ίδια ημερομηνία λήξης ατομικές συμβάσεις μίσθωσης έργου με ιδιώτες που απασχολούνται ή απασχολούνταν στον καθαρισμό των εν λόγω κτιρίων και στις υπηρεσίες καθαριότητας με οποιαδήποτε σχέση εργασίας κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης"*». Με τη διάταξη αυτή παρασχέθηκε η δυνατότητα παράτασης μέχρι τις 31.12.2015, μεταξύ άλλων, των συμβάσεων που είχαν συναφθεί για την παροχή κάθε

είδους υπηρεσίας καθαριότητας των Ο.Τ.Α. ή η επανασύναψη με την ίδια ημερομηνία λήξης ατομικών συμβάσεων μίσθωσης έργου με ιδιώτες που απασχολούνταν, μεταξύ άλλων, στις υπηρεσίες καθαριότητας με οποιαδήποτε σχέση εργασίας και κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης. Εξάλλου, στην παρ. 1 του άνω άρθρου 167 του Ν 4099/2012 (όπως το πρώτο εδάφιο της προστέθηκε με το άρθρο 72 του Ν 4369/2016 [ΦΕΚ Α 33/27.2.2016] και εν συνεχεία αντικαταστάθηκε με το άρθρο 16 του Ν 4429/2016 [ΦΕΚ Α 199/21.10.2016], αλλά κι όπως το δεύτερο εδάφιο της ίδιας παρ. 1 προστέθηκε με το άρθρο 76 του Ν 4386/2016 [ΦΕΚ Α 83/11.5.2016], καθώς κι όπως το τρίτο εδάφιο της ίδιας παρ. 1 προστέθηκε με το άρθρο 72 του Ν 4369/2016 [ΦΕΚ Α 33/27.2.2016]) ορίζεται ότι: «Οι ισχύουσες ατομικές συμβάσεις και όσες ατομικές συμβάσεις έχουν λήξει μέχρι και ενενήντα (90) ημέρες πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου για την καθαριότητα των κτιρίων των δημοσίων υπηρεσιών, των ανεξάρτητων αρχών, των Ν.Π.Δ.Δ., των Ν.Π.Ι.Δ. και των Ο.Τ.Α., όπως επίσης για κάθε είδους Υπηρεσίες των Ο.Τ.Α. αρμόδιες για την καθαριότητα, καθώς και για την εξυπηρέτηση αναγκών καθαριότητας σε άλλες Υπηρεσίες των Ο.Τ.Α., παρατείνονται αυτοδικαίως μέχρι και τις 31.12.2017, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης. Στην ως άνω παράταση δεν εμπίπτουν οι ατομικές συμβάσεις που συνήφθησαν για την αντιμετώπιση κατεπειγουσών, εποχικών ή πρόσκαιρων αναγκών στον τομέα της καθαριότητας, η διάρκεια των οποίων δεν υπερβαίνει τους δύο (2) μήνες εντός συνολικού διαστήματος δώδεκα (12) μηνών, και οι οποίες έχουν συναφθεί από την 1.1.2016 και μετά». «Η αυτοδίκαιη παράταση των ατομικών συμβάσεων του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται από την ισχύ του ν. 4325/2015 (Α'47) και για τις συμβάσεις του προσωπικού που προσλήφθηκε για την αντιμετώπιση κατεπειγουσών, εποχικών ή πρόσκαιρων αναγκών στον τομέα της καθαριότητας με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, η διάρκεια της οποίας δεν υπερβαίνει τους δύο (2) μήνες εντός συνολικού διαστήματος δώδεκα (12) μηνών.». «Περαιτέρω είναι δυνατή η σύναψη συμβάσεων έργου με φυσικά πρόσωπα που απασχολούνταν σε εταιρίες, στις οποίες είχε ανατεθεί η παροχή υπηρεσιών καθαριότητας στους ως άνω φορείς του Δημοσίου. Για τους ανωτέρω είναι επιτρεπτή η σύναψη ατομικής σύμβασης μίσθωσης έργου για την παροχή υπηρεσιών καθαριότητας με την ίδια ως άνω ημερομηνία λήξης, ήτοι μέχρι την 31.12.2016. Η παρούσα διάταξη ισχύει από τη θέση σε ισχύ του ν.

4325/2015.». Με τον τρόπο αυτόν, επιχειρήθηκε, προσωρινά, η αντιμετώπιση του προβλήματος της έλλειψης προσωπικού στις υπηρεσίες καθαριότητας των δημοσίων φορέων, μεταξύ άλλων και των Ο.Τ.Α., μέχρις ότου επαναπροσδιοριστούν, εν όψει και των διαθεσίμων πόρων, οι σχετικές ανάγκες των εν λόγω φορέων, προκειμένου οι αντίστοιχες θέσεις να καλυφθούν σταδιακά από μόνιμο προσωπικό. Ωστόσο, λαμβανομένων, περαιτέρω, υπ' όψιν α) των αυστηρών όρων του άρθρου 103 του Συντάγματος σχετικά με την πρόσληψη προσωπικού για την κάλυψη λειτουργικών αναγκών του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα και β) του εξαιρετικού χαρακτήρα της ως άνω διάταξης που την καθιστά στενά ερμηνευτέα, συνάγεται ότι ειδικώς στις συμβάσεις που δύναται να επανασυναφθούν, πέραν του ότι πρέπει να πρόκειται για ατομικές συμβάσεις μίσθωσης έργου και όχι για συμβάσεις εργασίας κατ' επίφαση χαρακτηριζόμενες ως «συμβάσεις μίσθωσης έργου», δεν εμπίπτουν οι συμβάσεις οκτάμηνης διάρκειας του άρθρου 205 του ΚΚΔΚΥ, καθόσον εκ της φύσεώς τους αυτές έχουν συναφθεί εξαιρετικώς και προς αντιμετώπιση «πρόσκαιρων», «εποχικών» ή «περιοδικών», η ύπαρξη των οποίων θα πρέπει κάθε φορά να ελεγχεται. Αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, θα αναιρούσε το συνταγματικό έρεισμα του εξαιρετικού χαρακτήρα των συμβάσεων των ως άνω προσώπων, καθόσον θα υποδήλωνε ότι οι ανάγκες, για τις οποίες αυτά προσελήφθησαν αρχικά, δεν ήταν περιοδικές εποχικές ή πρόσκαιρες, αλλά πάγιες και διαρκείς, θα καθιστούσε δε, περαιτέρω, τη ρύθμιση του άρθρου 49 του ν. 4325/2015 μη σύμφωνη με τις διατάξεις του άρθρου 103 του Συντάγματος, διότι θα οδηγούσε σε στελέχωση του οικείου φορέα για την κάλυψη των πάγιων και διαρκών αναγκών του με προσωπικό που είχε προσληφθεί κατ' επίκληση της εξαιρετικής αυτής διαδικασίας πρόσληψης (πρβλ. Ε.Σ. Κλιμ. Πρωλ. Ελ. Δαπ. στο Ι Τμ., 41/2016, 43/2016 και 105/2016).

Στην προκείμενη περίπτωση με την ένδικη αίτηση οι αιτούντες ιστορούν ότι, δυνάμει της υπ' αριθμ. πρωτ. 9616/12-6-2015 και με αριθμό 396/2015 απόφασης του Δημάρχου του καθ' ου (Ο.Τ.Α. υπό την επωνυμία «Δήμος Ανατολικής Μάνης»), προσελήφθησαν, μαζί με άλλα άτομα, από τον τελευταίο (καθ' ου) με σύμβαση εργασίας εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ως εποχικό προσωπικό ανταποδοτικού χαρακτήρα εξάμηνης διάρκειας και, συγκεκριμένα, για την κάλυψη εποχιακών αναγκών του έτους 2015 και, ειδικότερα, οι τρεις πρώτοι για το χρονικό διάστημα από τις 17-6-2015 έως και 16-12-2015 ως οδηγοί απορριμματοφόρων οχημάτων, ο

τέταρτος από αυτούς από τις 17-6-2015 έως και τις 16-12-2015 ως εργάτης καθαριότητας (πλήρωμα απορριμματοφόρων οχημάτων) και οι υπόλοιποι (αιτούντες) από τις 17-6-2015 έως και τις 31-12-2015 ως εργάτες καθαριότητας (πλήρωμα απορριμματοφόρων οχημάτων), ενώ, σύμφωνα με τις υπογραφείσες συμβάσεις τους, οι αποδοχές τους καθορίζονται από τα οριζόμενα στην υπ' αριθμ. 2/13917/0022/17-02-2012 ΚΥΑ "περί καθορισμού αποδοχών με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου που απασχολείται στο Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. και των αναπληρωτών εκπαιδευτικών", που ήδη ισχύει. Ισχυρίζονται, επιπλέον, ότι ο καθ' ου με τη υπ' αριθμ. πρωτ. 5768/27-4-2016 και με αριθμ. 296/2016 διαπιστωτική πράξη-δημαρχιακή απόφαση, προέβη, κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 του ν. 4351/2015, στην αυτοδίκαιη παράταση των ως άνω συμβάσεών τους με τους ίδιους όρους και για διάρκεια ισχύος οκτώ (8) περίπου μηνών και, συγκεκριμένα, από τις 25-4-2016 έως και τις 31-12-2016 για τον μεν πρώτο εξ αυτών, κι από τις 02-5-2016 έως και τις 31-12-2016 για τους υπόλοιπους. Εκθέτουν επιπρόσθετα, ότι, παρά το γεγονός ότι, με βάση το άρθρο 16 του ν. 4429/2016 (ΦΕΚ 199/Α' 21-10-2016), με το οποίο αντικαταστάθηκαν οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 167 του ν. 4099/2012 (ΦΕΚ Α' 250), οι εν λόγω συναφθείσες συμβάσεις τους έχουν ήδη εκ του νόμου παραταθεί αυτοδικαίως με τους ίδιους όρους για διάρκεια ισχύος ενός (1) έτους, ήτοι λήγουσες στις 31-12-2017, εντούτοις ο καθ' ου αρνείται να πράξει τούτο για τους ίδιους, ήτοι να αναγνωρίσει την αυτοδίκαιη παράταση των ισχυουσών συμβάσεων εργασίας τους μέχρι την 31^η-12-2017 και να αποδέχεται τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες τους προς αυτόν, πράγμα που -σημειωτέον- αντιθέτως έπραξε για άλλους ομοίως συμβληθέντες εργαζόμενους. Με βάση αυτά κι επικαλούμενοι την εκτιθέμενη επείγουσα περίπτωση και επικείμενο κίνδυνο, ζητούν, επ' απειλή χρηματικής ποινής σε βάρος του καθ' ου για κάθε ημέρα που αυτός δεν συμμορφώνεται με το διατακτικό της εκδοθησόμενης παρούσης, να υποχρεωθεί ο τελευταίος να αποδέχεται προσωρινώς τις προσηκόντως προσφερόμενες από τους ίδιους υπηρεσίες τους και με την ειδικότητα με την οποία έκαστος εξ αυτών έχει προσληφθεί με την ταυτόχρονη υποχρέωση για καταβολή στους ίδιους του νόμιμου μισθού τους και δη έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της από 27-12-2016 ασκηθείσας ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κύριας αγωγής τους (διαδικασία εργατικών διαφορών), περί αναγνώρισης της αυτοδίκαιης παράτασης των ατομικών τους συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού

δικαίου ορισμένου χρόνου και, συγκεκριμένα, από την 01-01-2017 έως και τις 31-12-2017, καθώς και της υποχρέωσης του καθ' ου να αποδέχεται τις προσφερόμενες υπηρεσίες τους μέχρι τότε με την ταυτόχρονη υποχρέωση για καταβολή στους ίδιους του νόμιμου μισθού τους. Τέλος, ζητούν να καταδικασθεί ο καθ' ου στη δικαστική τους δαπάνη. Η αίτηση αυτή παραδεκτώς και αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 696 § 3 ΚΠολΔ), το οποίο βεβαίως έχει δικαιοδοσία, αφού πρόκειται για διαφορά ιδιωτικού δικαίου (βλ. ΜΠρΚορ 74/2016 αδημοσ., που προσκομίζεται από τους διαδίκους). Εξάλλου, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του ΚΠολΔ, τα πολιτικά δικαστήρια, όταν κρίνουν τις διαφορές ιδιωτικού δικαίου που υπάγονται σ' αυτά, έχουν την εξουσία να εξετάζουν παρεμπιπτόντως το κύρος και τη νομιμότητα των πράξεων της διοικήσεως ή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, εφόσον από το κύρος και τη νομιμότητα ή μη των πράξεων αυτών εξαρτάται η διάγνωση της διαφοράς που κρίνουν. Ειδικότερα, τα πολιτικά δικαστήρια έχουν την εξουσία να εξετάσουν παρεμπιπτόντως αν τα εν λόγω όργανα ενήργησαν μέσα στα όρια της εξουσίας που τους ανήκει και κατά τους τύπους και όρους του νόμου, εκτός από τις περιπτώσεις που εκδόθηκε για το κύρος των πράξεων αυτών απόφαση του Σ.τ.Ε., η οποία δεσμεύει τα πολιτικά δικαστήρια ή τις περιπτώσεις που με διάταξη νόμου ο έλεγχος των πράξεων αυτών έχει ανατεθεί αποκλειστικά σε άλλο διοικητικό δικαστήριο (βλ. ΑΠ 67/1987 ΕΛΛνη 29. 128, ΟλομΕλεγκΣυνέδρ 1323/1986 ΝοΒ 35. 619, ΕΑ 538/1989 ΕλλΔνη 31. 710). Περαιτέρω, η κρινόμενη αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 731, 732 και 176 ΚΠολΔ, 648 επ., 656 ΑΚ, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 61 του Ν 4139/2013, καθώς και στις διατάξεις που αναφέρονται στην προπαρατεθείσα μείζονα σκέψη, ενώ αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 § 4 ΚΠολΔ, αφού η οφειλόμενη παροχή δεν είναι εφάπαξ εκπληρωτέα, αλλά υπάρχει, κατά τα εκτιθέμενα στην υπόψιν αίτηση, διαρκής έννομη σχέση, που ζητείται να ρυθμιστεί για περιορισμένο χρονικό διάστημα (βλ. και Κράνη, σε Κεραμέα-Κονδύλη-Νίκα, ΚΠολΔ, τόμος ΙΙ, άρθρο 692, σελ. 1355, αρ. 2-3 και τις εκεί παραπομπές στη νομολογία). Επομένως, θα πρέπει η υπό κρίση αίτηση να εξετασθεί ακολούθως και κατ' ουσίαν.

Από τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν νομίμως οι διάδικοι, από τις ανωμοτί καταθέσεις της δεύτερης των αιτούντων

(Βασιλικής Μτρογιαννάκου του Κωνσταντίνου και της Γεωργίας), καθώς και του Δημάρχου του «Δήμου Ανατολικής Μάνης» Πέτρου Ανδρεάκου, που εξετάσθηκαν επ' ακροατηρίω επιμελεία των διαδίκων, καθώς και από τις υπ' αριθμ. 28/13-02-2017, 29/13-02-2017, 30/14-02-2017, 31/14-02-2017 και 32/14-02-2017 ένορκες βεβαιώσεις που δόθηκαν ενώπιον της Ειρηνοδίκη Γυθείου Σοφίας Λιναρδή, πιθανολογήθηκαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπ' αριθμ. πρωτ. 9616/12-6-2015 και με αριθμό 396/2015 απόφασης του Δημάρχου του Δήμου Ανατολικής Μάνης κι ενόψει της έκδοσης των σχετικών εγκυκλίων του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης (ΔΙΠΑΑΔ/Φ.2.9/38/0ΙΚ.14652/14.5.2015 και ΔΙΠΑΑΔ/Φ.2.9/41/0ικ/16433/27.5.2015), σύμφωνα με τις οποίες στο ρυθμιστικό πεδίο της διάταξης του άρθρου 49 του ν. 4325/2015 υπάγονται και οι υπάρχουσες συμβάσεις προσωπικού για την εξυπηρέτηση αναγκών στον τομέα κάθε είδους υπηρεσιών καθαριότητας των Ο.Τ.Α., προσελήφθησαν οι αιτούντες, μαζί με άλλα άτομα, από τον καθ' ου Δήμο (Ο.Τ.Α. υπό την επωνυμία "Δήμος Ανατολικής Μάνης"), με σύμβαση εργασίας εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ως εποχικό προσωπικό ανταποδοτικού χαρακτήρα εξάμηνης διάρκειας και, συγκεκριμένα, για την κάλυψη εποχιακών αναγκών του έτους 2015 και, ειδικότερα, για τα εξής χρονικά διαστήματα: α) οι τρεις πρώτοι αιτούντες από τις 17-6-2015 έως και τις 16-12-2015 ως ΔΕ οδηγοί απορριμματοφόρων οχημάτων, ο τέταρτος από αυτούς από τις 17-6-2015 έως και 16-12-2015 ως ΥΕ εργάτης καθαριότητας (πλήρωμα απορριμματοφόρων οχημάτων) και οι υπόλοιποι (αιτούντες) από τις 17-6-2015 έως και 16-12-2015 ως ΥΕ εργάτες καθαριότητας (πλήρωμα απορριμματοφόρων οχημάτων), ενώ, σύμφωνα με τις υπογραφείσες συμβάσεις τους, οι αποδοχές τους καθορίζονται από τα οριζόμενα στην υπ' αριθμ. 2/13917/0022/17-02-2012 ΚΥΑ "περί καθορισμού αποδοχών με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου που απασχολείται στο Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. και των αναπληρωτών εκπαιδευτικών", η οποία ισχύει από την 01-11-2011. Εν συνεχεία, ο καθ' ου με τη υπ' αριθμ. πρωτ. 5768/27-4-2016 και με αριθμ. 296/2016 διαπιστωτική πράξη-δημαρχιακή απόφαση, προέβη, κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 του ν. 4351/2015, στην αυτοδίκαιη παράταση των ως άνω συμβάσεών τους με τους ίδιους όρους και για διάρκεια ισχύος οκτώ (8) περίπου μηνών και, συγκεκριμένα, για τα χρονικά διαστήματα από τις 25-4-2016 έως και τις 31-12-2016 ο μεν πρώτος των αιτούντων κι από τις 02-5-2016 έως και τις 31-

12-2016 οι δε υπόλοιποι από αυτούς. Ωστόσο, οι αιτούντες διατείνονται, ότι, παρά το γεγονός ότι, με βάση το άρθρο 16 του ν. 4429/2016 (ΦΕΚ 199/Α' 21-10-2016), με το οποίο αντικαταστάθηκαν οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 167 του ν. 4099/2012 (ΦΕΚ Α' 250), οι εν λόγω συναφθείσες συμβάσεις τους έχουν ήδη εκ του νόμου παραταθεί αυτοδικαίως με τους ίδιους όρους εκ νέου και για διάρκεια ενός (1) έτους, ήτοι λήγουσες στις 31-12-2017, εντούτοις ο καθ' ου (Δήμος) αρνείται να πράξει τούτο για τους ίδιους, ήτοι να αναγνωρίσει την αυτοδίκαιη παράταση των ισχυουσών συμβάσεων εργασίας τους μέχρι την 31^η-12-2017 και να αποδέχεται τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες τους προς αυτόν, πράγμα που -σημειωτέον- αντιθέτως έπραξε για οκτώ άλλους συμβληθέντες εργαζόμενους. Εν προκειμένω, λεκτέα τα εξής: Από όλα τα παραπάνω συνάγεται, ότι οι άνω επίμαχες θέσεις εργασίας, πράγματι, αφορούν στην κάλυψη επιτακτικών αναγκών της Υπηρεσίας Καθαριότητας του Δήμου Ανατολικής Μάνης. Με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα εκτίθενται στις πιο πάνω νομικές σκέψεις, δεν είναι δυνατή η επαναπρόσληψη των αναφερόμενων προσώπων (αιτούντων), κατ' εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 167 του ν. 4099/2012, όπως αυτή ισχύει σήμερα, και τούτο, διότι οι επίμαχες συμβάσεις που συνήψαν με το καθ' ου (Δήμο) δεν είναι γνήσιες συμβάσεις έργου, όπως απαιτείται από την εν λόγω διάταξη, αλλά αντιθέτως χαρακτηρίζονται ευθέως ως συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, μετά την κάλυψη, δε, μέσω του άρθρου 205 του ΚΚΔΚΥ περιοδικών, εποχικών ή πρόσκαιρων αναγκών με ανώτατη επιτρεπόμενη διάρκεια τους οκτώ (8) μήνες καλύπτουν πλέον τις πάγιες και διαρκείς ανάγκες του Δήμου ως προς την αποκομιδή των απορριμμάτων. Ειδικότερα, το γεγονός ότι δεν πρόκειται για γνήσιες συμβάσεις έργου, πέραν του χαρακτηρισμού τους ως συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας, καταδεικνύεται και από το ότι με αυτές τα συμβαλλόμενα μέρη δεν απέβλεψαν στην επίτευξη ορισμένου αποτελέσματος, αφού το αντικείμενο των συμβάσεων αυτών προσδιορίστηκε, για μεν τους εργάτες απορριμματοφόρων στην αποκομιδή απορριμμάτων, κατά τον χρησιμοποιηθέντα όρο από τον καθ' ου (Δήμο), για δε τους οδηγούς απορριμματοφόρων στην εκτέλεση δρομολογίων αποκομιδής απορριμμάτων από τα οικεία οχήματα. Κατά συνέπεια, το αντικείμενο των συμβάσεων αυτών ήταν ορισμένη εργασία, με πρόβλεψη όχι αμοιβής, αλλά δαπανών μισθοδοσίας, κατά τις διατάξεις του ν. 4024/2011» (βλ. τη σχετική ορολογία στις άνω υπ' αριθμ. 396/2015 απόφαση του Δημάρχου του καθ' ου Δήμου).

Ωστόσο, από τη γραμματική ερμηνεία της επίμαχης διάταξης που κάνει λόγο για επανασύναψη ατομικών συμβάσεων μίσθωσης έργου και όχι συμβάσεων εργασίας, θα καθιστούσε, περαιτέρω, τη διάταξη αυτή αντισυνταγματική, λόγω ευθείας αντίθεσής της με το άρθρο 103 του Συντάγματος, και τούτο, διότι οι πάγιες και διαρκείς ανάγκες που καλύπτονται εν προκειμένω από τα πρόσωπα αυτά, δύνανται υπό το καθεστώς του ανωτέρω άρθρου να καλύπτονται μόνο με την πρόσληψη προσωπικού είτε τακτικού είτε με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (βλ. πιο πάνω νομικές σκέψεις), για την οποία (πρόσληψη) θα έχουν τηρηθεί οι προβλεπόμενες διαδικασίες, ώστε να διασφαλίζονται οι συνταγματικές αρχές της ισότητας της αξιοκρατίας και της διαφάνειας στο πεδίο των προσλήψεων, μεταξύ άλλων, στους Ο.Τ.Α. (πρβλ. Ε.Σ. Κλιμ. Πρωτ. Ελ. Δαπ. στο Ι Τμ., 41 και 43/2016). Ωσαύτως, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην πιο πάνω νομική σκέψη, για τον ίδιο λόγο δεν είναι δυνατή η εκ νέου παράταση για ένα ακόμη έτος των άνω ήδη οκτάμηνων συμβάσεων των προμνησθέντων προσώπων (αιτούντων), καθόσον οι συμβάσεις αυτές (οκτάμηνης κατ' ανώτατο όριο διάρκειας) είναι εξαιρετικού χαρακτήρα και συνάπτονται κατά παρέκκλιση των διατάξεων που αφορούν στις προσλήψεις προσωπικού (πρβλ. Ε.Σ. Κλιμ. Πρωτ. Ελ. Δαπ. στο Ι Τμ., 278/2015). Κατά συνέπεια, ορθώς ο καθ' ου (Δήμος) δεν θεώρησε παραταθείσες τις εν λόγω συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου που είχαν συναφθεί μεταξύ των διαδίκων και έληξαν την 31^η-12-2016 και δεν αποδέχεται τις προσφερόμενες από τους αιτούντες υπηρεσίες και θα πρέπει για τους ανωτέρω λόγους να απορριφθεί η ένδικη αίτηση ως ουσιαστικώς αβάσιμη. Άλλωστε, κι ανεξαρτήτως των ανωτέρω, πιθανολογήθηκε ότι οι δαπάνες μισθοδοσίας τόσο των αιτούντων, όσο και των έτερων εργατών καθαριότητας με όμοιες συμβάσεις, θα έπρεπε να καλύπτονται, ενόσω δεν υπήρχε αντίθετη διάταξη στο Νόμο, από τον προϋπολογισμό του έτους 2017, από το καθ' ου (Δήμο), που είναι ο νόμιμος εργοδότης των ανωτέρω εργαζομένων και ειδικότερα από το ανταποδοτικού χαρακτήρα ενιαίο τέλος καθαριότητας και φωτισμού, το οποίο επιβάλλεται με απόφαση δημοτικού συμβουλίου και ελέγχεται από της απόψεως της υπάρξεως μιας, κατά προσέγγιση, αναλογικής σχέσεως μεταξύ προβλεπομένων εσόδων και εξόδων των σχετικών δημοτικών υπηρεσιών. Για τον ΠΥ [προϋπολογισμό] έτους 2017, που καταρτίστηκε από τον μήνα Ιούνιο έτους 2016, κατ' άρθρο 77 του Ν. 4172/2013, προβλέφθηκαν δαπάνες αποδοχών εργαζομένων για παροχή ανταποδοτικών υπηρεσιών καθαριότητας, ύψους 208.367,34 ευρώ. Πλην,

όμως, η παράλληλη απασχόληση των αιτούντων και των ήδη απασχολούμενων για τις ίδιες θέσεις εργαζομένων απαιτεί διπλάσια δαπάνη, την οποία ο Δήμος καλείται να καλύψει, είτε με την αύξηση των ανταποδοτικών τελών, που αποτελεί σημαντική επιβάρυνση των δημοτών, είτε από άλλα, πιθανά αλλά όχι βέβαια, έσοδα του Δήμου. Ο τρόπος αυτός μάλιστα προβλέφθηκε ρητά, για τις συμβάσεις που λύθηκαν μεταγενέστερα και καταλαμβάνονται από τη ρύθμιση του άρθρου 56 § 3 Ν 4386/2016 (ΦΕΚ Α 83/11.5.2016). Ωστόσο, η δια της διάταξης του άρθρου 72 του Ν 4369/2016 (όπως και η δια της αντίστοιχης προγενέστερης διάταξης του άρθρου 50 του Ν 4351/2015) υποχρέωση του Δήμου να προσλάβει το διπλάσιο σχεδόν του απαιτούμενου προσωπικό, για τις ανάγκες καθαριότητας των κτηρίων και των χώρων του και η συνεπεία αυτής επιβάρυνσή του με τη διπλάσια δαπάνη, αποτελεί αντισυνταγματική επέμβαση στη διοικητική και ιδίως στην οικονομική του αυτοτέλεια, αφού του στερεί την εξουσία να αποφασίζει με τα όργανά του για τις τοπικές υποθέσεις, καταρτίζοντας προϋπολογισμό ισοσκελισμένο και ρεαλιστικό, για την εξυπηρέτηση των αναγκών του, και μάλιστα με σκοπό, στην πραγματικότητα, όχι την κάλυψη των αναγκών καθαριότητας του Δήμου Ανατολικής Μάνης, αλλά την έμμεση φορολόγηση για την αντιμετώπιση της ανεργίας, χωρίς μάλιστα τη μεταφορά προς αυτόν των πόρων που είναι αναγκαίοι για την άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτών. Συνεπώς, επειδή η ανωτέρω διάταξη έρχεται σε αντίθεση με τα άρθρα 101 και 102 §§ 1,2,4 και 5 του Συντάγματος (όπως αυτά στη μείζονα σκέψη αναλύθηκαν) και δεν είναι εφαρμοστέα στην ένδικη περίπτωση, δεν πιθανολογήθηκε το ασφαλιστέο δικαίωμα των αιτούντων για πραγματική απασχόλησή τους, κατ' άρθρο 656 ΑΚ, για το μετά την 31-12-2016 χρονικό διάστημα για την ανωτέρω αιτία. Ενόψει όλων τούτων, η κρινόμενη αίτηση θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη κατ' ουσίαν, ενώ η δικαστική δαπάνη των διαδικών πρέπει να συμψηφισθεί εν όλω, λόγω του ιδιαίτερος δυσσερμήνευτου του εφαρμοσθέντος κανόνος δικαίου (άρθρ. 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδικών.-
- ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.- ΚΑΙ
- ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ εν όλω τα δικαστικά έξοδα των διαδικών.-

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο Γύθειο στις 15 Μαρτίου 2017 στο ακροατήριό του, σε δημόσια και έκτακτη συνεδρίαση, χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

[ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ]

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΙΑΡΥΜΑΤΟΣ ΜΠΟΤΗ 2010

ΑΠΟΤΟΜΟΙΩΣΗ

www.afodidiki.si

